

O2 er et samlet produkt, hvoraf ingen enkeltdele kan fravælges.

Forespørgers opfattelse

Både spørgsmål 1 og 2 besvares: Ja.

Ligningsrådet har gennem tiden taget stilling til blåstemplingen af en række produkter. I den offentliggjorte praksis findes imidlertid ikke en stillingtagen til et produkt, som det her omhandlede. Efter vor opfattelse er den skattemæssige kvalifikation og behandling af O1 og O2 ens. Begge obligationstyper indeholder dels en fast hovedstol, dels en fast rente og dels et variabelt tillæg til/fradrag fra hovedstolen ved indfrielse på obligationens udløbsdag, som udgør en integreret del af obligationen, og som ikke skattemæssigt kan betegnes som en rente.

Kursgevinstlovens § 14, stk. 2 har følgende ordlyd:

»Gevinst på fordringer, der ikke omfattes af §§ 15 og 16, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre fordringen forrentes med en pålydende rente, der er lig med eller højere end mindsterenten efter § 38 på tidspunktet for debitorens påtagelse af forpligtelsen, jf. stk. 3 og 4. Den pålydende rente opgøres på grundlag af den højeste tilsagte indfrielsessum.«

a. Rente eller kursgevinst

Det variable afkast på O1 og O2 i form af enten en præmie eller et fradrag skal efter vor opfattelse skatteretligt behandles som en kursgevinst og ikke som en rente.

I UfR 1960.589 H tilsluttede Højesteret sig Finansministeriets opfattelse, hvorefter statsskatteovens § 6, stk. 1e "kun antages at hjemle fradrag af renter efter sædvanlig sprogbrug (nominel rente), omfattende ydelser, beregnet med en fastsat procentdel af det til enhver tid skyldige beløb". En rente er herefter i skatteretlig henseende blevet defineret som en periodisk ydelse, der erlægges som vederlag for rådigheden over et pengebeløb, og som beregnes for en given periode som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld.

Af skattemyndighedernes praksis synes det tillige at fremgå, at det er en yderligere forudsætning for at kvalificere et beløb som en rente, der opfylder mindsterentekravet, at denne kan fast-

sættes i forvejen, jf. nærmere TfS 1989,249, TfS 1989,288 og SKM 2003,409 og SKM 2003,410.

Som det fremgår ovenfor vedrørende O1 og O2 er præmien, henholdsvis fradraget, ikke en periodisk ydelse, men en éngangsydelse, der forfalder på indfrielsestidspunktet. Præmien/fradraget beregnes endvidere ikke for en given periode som en procentdel af hovedstolen. Endelig er det ikke muligt at fastsætte størrelsen af præmien/afdraget, før umiddelbart forud for indfrielsestidspunktet.

Præmien, henholdsvis fradraget, opfylder derfor ikke den skatteretlige rentedefinition, jf. ovenfor.

b. Kursgevinstlovens § 14, stk. 4

O1 og O2 er efter vor opfattelse ikke omfattet af de supplerende krav der stilles til variabelt forrentede fordringer i Kursgevinstlovens § 14, stk. 4. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

»En fordring med variabel rente [min fremhævning] omfattes af stk. 2 og 3. En sådan fordring anses for forrentet lavere end mindsterenten, hvis rentens variation og vilkårene for opsigelse medfører, at kursen på fordringen kan afvige væsentligt fra indfrielseskursen.«

At bestemmelsen alene gælder fordringer, hvor renten er variabel fremgår som anført direkte af selve lovteksten. Dette følger endvidere forudsætningsvis af Ligningsvejledningen 2004, afsnit A.D.2.3.1.2 om variabelt forrentede fordringer, som gengiver bemærkningerne til § 14 i L 194 96/97:

Hvorvidt kursen på fordringen vil afvige væsentligt fra indfrielseskursen, beror på en konkret vurdering. Det vil bl.a. være afgørende, efter hvilket kriterium den pålydende rente varierer [min fremhævning]. Hvis den pålydende rente f.eks. varierer [mine fremhævninger] i takt med udviklingen i markedrenten på tilsvarende fast forrentede fordringer og i øvrigt har en høj grad af sikkerhed samt en relativt begrænset forsinkelse i tilpasningen, vil kursen på fordringen gennem løbetiden være nær indfrielseskursen.

Den pålydende renten for såvel O1 som O2, som denne er defineret i UfR 1960.589 H og senere administrativ praksis, er ikke variabel, men derimod en fast nominel rente svarende til mindsterenten (i eksemplet 5,1 pct.).